

Közügyi-rat

Minden telefonnak van egy közös, rossz tulajdonsága: általában olyan időpontban szeretnek csörögni, mikor az ember a legkevésbé számít rá. Néha még azokat is meg tudja lepni egy váratlan hívással, akik különben órákon át, megszakítás nélkül, mozdulatlanul képesek a kijelzőre meredni.

Bordás minden kétséget kizáróan ebbe a kategóriába tartozott. Hivatását tekintve informatikus volt, applikációk fejlesztésével és tesztelésével foglalkozott, így a képernyőnézés esetében a munkaköri leírása részét képezte. Éppen egy mobiltelefonokra tervezett vírusirtó program legújabb frissítésének végső futtatásába kellemetlenkedett bele a hívó fél. Budapesti vezetékes szám volt. Készüléke semmilyen nevet nem társított hozzá.

- Bordás Márk, tessék. – szólt bele gépiesen.

- Üdvözlöm, dr. Kántor Anikó vagyok, jogi ellenőr. A múlt heti email-váltásunkra hivatkozva szeretnék önnel beszélni, mivel azt írta, hogy a mai napon ráér. – válaszolta egy női hang a vonal túlsó végén.

Bordásnak nem ugrott be, hogy írt volna ilyen levelet. Igaz, naponta több tucatnyi levél hömpölygött át a postafiókján. Természetesen fogalma sem volt, kivel beszél.

- Miben tudok segíteni? – kérdezte, hogy addig is időt nyerjen.

- Ahogy írtam, Németberény Városának Önkormányzata által kiírt beszerzési eljárás a vizsgálatunk tárgya. A nyertes ajánlatot az Önök cége tette, melynek képviselője azt a tájékoztatást adta, hogy Ön foglalkozott annak az applikációnak a fejlesztésével, amely végül megrendelésre került. Ezzel kapcsolatosan szeretnék néhány kérdést feltenni.

- Csak nyugodtan. – válaszolta az informatikus.

- Emlékszik még, hogy pontosan milyen kritériumoknak kellett megfelelnie, mikor az eljárás kiírásra került?

- Őszintén szólva: fogalmam sincs - hűmmögött Bordás - vagy két és fél éve történt, és azóta sok más projekttel foglalkoztam. Különben sem vagyok jártas az ilyen beszerzési dolgokban.

- Segítek: ez egy értékhatár alatti beszerzési eljárás, melyben egy olyan telefonos alkalmazás írása volt a tárgy, mely lerövidíti a városházán töltendő ügyintézési időt. 2017 decemberében küldték ki a felhívást - többek között az Önök cége számára is. A legkedvezőbb ajánlatot adóként így az Ön kezébe került a fejlesztés lebonyolítása. - folytatta a nő.

- Igen, így már ismerős. Pontosítaná, hogy mire lenne kíváncsi?

- Hogyne! Az Ön cégének végső ajánlata, 4 450 000 Ft volt. A szerződés 2018. január 16. napján kötött, melyben a megjelölt teljesítési határidő 2018. május 16. napja volt. - sorolta tovább az ügyintéző.

- Igazán felkészült. - dicsérte meg az informatikus.

- Ez a munkám. - válaszolta a vonal túlsó végén az ellenőr, akinek hallhatóan jól esett az elismerés - Ha megengedi, fel is tennék néhány kérdést az applikációval kapcsolatban!

- Amiben tudok, segítek. - mondta Bordás.

- Az első kérdésem az lenne, hogy olvasta a kapcsolódó műszaki leírást? - tért rögtön a tárgyra a jogász.

- Természetesen! - vágta rá az applikáció-fejlesztő, és már idézte is a tőle telhető legnagyobb pontossággal: - Olyan alkalmazás fejlesztése volt előirányozva, amely 40-50 megabájtnyi terjedelmű, segíti a városháza ügyfeleinek hatékony ügyintézését és kommunikációját, könnyen kezelhető és időt takarít meg a fogyasztóknak...

- Kreatív névvel és grafikai felülettel rendelkezik - vágott közbe a nő.

- Így van, és ez meg is valósult, az előzetes tervek szerint. – tette hozzá az informatikus.

- A tervek eléggé eltérőek a szokványostól, ez esetben. Az alkalmazásban szereplő kis patkány-figurák, hogy is mondjam, igazán egyedi ízlésre vallanak.

- Valóban, kissé formabontóak lettek! Elvégre azt kérték, hogy kapcsolódjon a dizájn a városházához. – hagyta meg a férfi.

- Világosítson fel, kérem, hogy mi köze van egy kistermetű rágcsálónak az önkormányzatnál intézendő ügyek köréhez? - érdeklődött az ellenőr, hangjában nem kis szkepticizmussal.

- Szerintem elég egyszerűen: sváb hagyományokkal rendelkező város a megrendelőnk, ezért a városházát ha lefordítjuk, és azt egy kicsit továbbgondoljuk, miért ne lehetne köze a patkányokhoz? - magyarázta Bordás.

- Rat-house. - ízlelgette az applikáció nevét az ügyintéző. – Hát ez néhány dolgot talán megmagyaráz. Az viszont számomra érthetetlen, sőt nehezen elfogadható, hogy miként sikerült egy játék-applikációt fejleszteniük egy olyan felhívásra, aminek a célja, hogy elősegítse az ügyintézés gördülékenységét. - értetlenkedett a jogász, majd hozzátette - Ennél már csak az a furcsább, hogy a beszerzést megnyerték, és a Kedvezményezett mindenfajta kifogás nélkül benyújtotta elszámolandó költségként az Önök által kiállított számlát. Önnek ez egyáltalán nem tűnik meglepőnek?

Az informatikus nagyot sóhajtott. Nem szokott hozzá a hosszú és bonyolult magyarázatok kifejtéséhez. Úgy gondolta, megtartja ezt a szokását, és ezúttal sem vág bele. Csak ennyit fűzött hozzá, csendesen:

- A megrendelő legfontosabb kérése az volt, hogy az applikáció időt takarítson meg a felhasználók számára. Azt hiszem, ezt sikerült megvalósítanunk.